A TÉR ÉLNI KEZD

„A tér, amit igazából csak kerülgetni lehetett eddig, most elkezdett élni" – jelentette ki Meggyesi Tamás professzor emeritus a Hotel Clark Budapestet bemutató MÉSZ Estén április 23-án. A Magyar Építőművészek Szövetsége (MÉSZ) eseményén az Ybl-díjas Anthony Gall épületéről vele s alkotótársával, Bara Ákos designer építész- és belsőépítésszel beszélgethettek az érdeklődők.

A hazai épített környezet aktuális kérdéseit, változásait helyezi fókuszba az az építészeti beszélgetéssorozat, melyet a Magyar Építőművészek Szövetsége indított el 2015-ben MÉSZ Esték címen. A háziasszony *Osskó Judit*. Az ingyenesen látogatható eseményeken a szakmai résztvevők és a városlakók a meghívott építészeti szakemberek között kialakuló párbeszéd során bepillantást nyerhetnek egy-egy új épület, városrendezési kérdés tárgyába. Új, sokszínű felvetéseket vitatnak meg többek között a Római-part vagy a budapesti városkép védelme kérdéskörében. Párbeszéd alakul ki, mely segít megérteni, értékelni, befogadni – és együtt élni.

Az áprilisban megrendezett esten a főváros sokakat foglalkoztató új épületét, a Hotel Clarkot mutatta be az ausztrál születésű, ám a magyar építészetet és értékeit mélyen ismerő *Anthony Gall*. A közelmúltban nem egyszerűen egy újabb hotel nyitotta meg kapuit, hanem a város egyik legszembetűnőbb, évtizedekig üresen álló foghíjtelke is megszűnt, egyúttal átalakítva a hozzá szorosan kapcsolódó Clark Ádám teret is. Az új hotel története – számos építészeti és várostervezési szempontból – mélyen gyökerezik a tér történeti előzményében, melyet *Masznyik Csaba* építészmérnök ismertetett.

Anthony Gall kiemelte, hogy ez a köztér a városlakókat érzelmileg is érintő helyszín, valós emlékek hordozója, így megváltozása feldolgozásra vár. Részben ezért is vált központi, a jelenlévők által felvetett kérdéssé a városlakók bevonása az új épület életébe. *Bara Ákos* kifejtette, hogy utóbbi a tervezés során kiemelt szempontként jelent meg, hiszen az épület belsőépítészetének átadása a közösség számára kulcsfontosságú. Megoldásként többek között felfelé nyíló ablakok kerültek a külső földszinti térbe, annak egyfajta passzázs jelleget kölcsönözve, így hívogatóbbá varázsolva.

A kis területű, negyedkörre visszavezethető formájú telek beépítése maximális kihasználtság és szobaszámok mellett korántsem volt kis feladat. Anthony Gall a tervezés során az ablakokat kapocsként használta a látogató és környezete között, miközben a jobbról-balra irányuló, mélyedő ablaksávokkal a fény-árnyék játékát hozta érvényre. A monolitikus kőanyagból készült, időtálló homlokzatot illetően Bara Ákos hangsúlyozta: *„Az embereket az épület tömege fogja érdekelni, hogy az az alagút homlokzatával működjön együtt – ellenkező esetben nem az alagutat nézzük. A Duna túlpartjáról mint egyik fő nézőpontból szemlélve az épület rávezeti a szemet az alagútra. Hiszünk ebben az épületben."*

A közönség új megközelítéseket ismerhetett meg a meghívott vendégek, *Meggyesi Tamás* professzor emeritus, *Sulyok Miklós* művészettörténész, *Smiló Dávid* építész és *Tamáska Máté* város- és falukutató véleményeiből. Sulyok Miklós szerint az örökségi értékű városképnek nevezett területeken megvalósuló kortárs fejlődést az ICOMOS (Nemzetközi Műemlékvédelmi Bizottság) is támogatja. Hozzátette: „a történeti együtteseinket ne zárjuk le a fejlesztés előtt, de az új építészet lehetőség szerint teremtse meg a hely és építészet folyamatosságát, ami hozzájárul a város folytatásához, és ez itt sikerült."